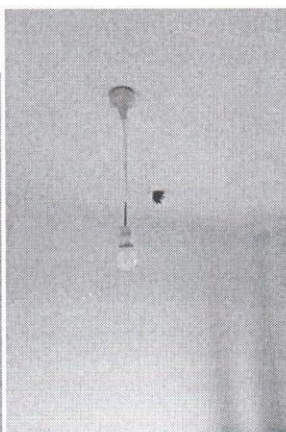

Bonn - 2012 Sommersemester

2012. április 2-án reggel érkeztem meg Bonnba, és már ekkor nem várt problémákkal kerültem szembe. A vonatom a menetrendben szereplő Bonn Hbf. helyett a Rajna túlsó oldalán található Bonn-Beuelbe érkezett meg, ami nem volt éppen kellemes meglepetés, de a problémák még csak itt kezdődtek. Szerencsémre sikeresen átjutottam a Hauptbahnhofra, ahonnan már tudtam az utat a Studentenwerk(ahol a kollégiumi szállást kell intézni) felé. Itt jegyezném meg, hogy a németeknek eszükbe sem jutott valami fogadó emberkét elém küldeni, hogy segítsen intézkedni a megérkezéskor. A Studentenwerkben folytatódtak a kalandok, hiába utaltam át kb. két hónappal a megérkezésem előtt több mint 250 euró kauciót, kb. 3 órás várakozás után megtudtam, hogy ott helyben be kell fizetnem az első hónapi bérleti díjat is és csak utána vehetem át a kulcsomat. Miután minden papírmunkát elvégeztem megindultam a kollégiumom házmesteréhez - továbbra is minden segítség nélkül - a külvárosba, ahol nagy örömmre sikerült két perccel lekésnem a délelőtti nyitva tartást, így csak egy kedves indiai srácnak köszönhettem, hogy nem kellett az összes bőröndömet magammal vinnem az egyetem wellcome előadására.

A kedves házmesternek köszönhetően oda-vissza kellett rohangálnom a város központja és a helyi 8. kerület, azaz Tannenbusch között, mivel a beiratkozás és a házmesterem délutáni nyitvatartási ideje egy időpontba esett és a kedves házmester nem volt hajlandó felvenni a telefonját.

Miután az egyetemi adminisztrációs dolgokat sikeresen elvégeztem és a kezemben tudtam a szobám kulcsát, én balga azt hittem, hogy végre nyugalmam lesz, de természetesen nem így volt. A szobám és a szobámhoz tartozó konyha is az életemben látott legundorítóbbak között volt említendő, de nagyjából két hetes utánajárás és folyamatos balhézás és fenyegetőzés után sikerült megoldanom, hogy a házmester szinte mindent lecseréljen.

A számlanyitásnál folytatódott szerencsés sorozatom, mivel az ügyintézőmnek fogalma se volt semmiről, így minden lehetséges hibát elkövetett, amit egy számlanyitás során el lehet követni. Természetes reklamációk sorozatával ezt is sikeresen megoldottam. Amúgy csak akkor menjetek a Hypo-hoz, ha Bayernesek vagytok, különben meg irány a Sparkasse!

Az 50 (+ 4 euró fénymásolási díj) euróba kerülő németkurzusnak nyelvtanulás szempontjából semmi értelme, csak arra jó, hogy újabb ismerősöket szerezz, mivel az óra színvonala megegyezett egy általános iskolás németórával.

A sok negatívum után jöjjenek azok a dolgok, ami miatt mindenkinek ajánlom, hogy Bonnt és ezen belül is Tannenbusch II-t válassza.

1. Ez a kollégium a legnagyobb és egyik legolcsóbb (182 euró/hó) a választható kollégiumok közül. A legtöbb Erasmus hallgatót is itt helyezik el, igaz, hogy teljesen össze-vissza az 5 panelből álló épületrengetegben, de pár hét után, már mindenki tudja, hogy hol találja meg a többieket, amíg meg nem addig ott vannak a hetente 3szor megrendezett Tabubáros bulik.
2. Sok igen olcsó áruház van a kollégium és az U-bahn megálló között, ahol mindent, ami szükséges, sőt még jóval többet meg lehet venni.
3. Az U-bahn Köln és Bonn között közlekedik, meglehetősen sűrűn, valamint az éjszakai busz megállója is a kollégium közvetlen közelében található.
4. A vizsgákon akár tanulás nélkül is át lehet menni, de aki akar természetesen angol és német nyelvű előadásokat is látogathat.
5. Bonn igazi nemzetközi város, talán túlságosan is, így nagyon sok a külföldi diák mind Európából, mind a Tengerentúlról.

Bármilyen kérdés esetén, nyugodtan keress meg, mert biztos vagyok benne, hogy pont azokat a dolgokat nem írtam le, ami téged a legjobban érdekelne!

Puy Kristóf